

Sygn. akt IV P 24/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko A. A.

o odszkodowanie należne pracownikowi za okres obowiązywania zakazu konkurencji

1. Oddała powództwa.
2. Zasądza od powoda M. C. na rzecz pozwanego A. A. kwotę 1 350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 24/18

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda M. C. wniósł przeciwko A. A. o zapłatę odszkodowania za okres obowiązywania zakazu konkurencji wysokości 9.977,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od niewypłaconego wynagrodzenia wynikającego z umowy o zakazie konkurencji za okres od 1.12.2016 r. 31.12.2017 r. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że M. C. był zatrudniony u pozwanego A. A. na stanowisku handlowca w okresie od 2 listopada 2009 r. do 8 czerwca 2016 r. na pełny etat, z wynagrodzeniem 3.070.00 zł brutto. W okresie zatrudnienia, w dniu 5 stycznia 2013r. w C. powód zawarł z pozwanym dodatkowo umowę o zakazie konkurencji, zachowaniu tajemnicy i lojalności pracownika, o korzystaniu ze sprzętu i wyposażenia pracodawcy, o własności intelektualnej. Umowa o pracę została rozwiązana na mocy porozumienia stron z dniem 8 czerwca 2016 r. Po ustaniu stosunku pracy powód respektował zakaz konkurencji, powstrzymując się od prowadzenia działalności konkurencyjnej, czy też świadczenia pracy na rzecz innego podmiotu prowadzącego taką działalność, zgodnie z zapisami § 1 ust. 1 i 2 umowy o zakazie konkurencji. Mimo, iż w dniu 11 lipca 2016r. zaktualizował się obowiązek pozwanego do wypłaty pierwszej raty odszkodowania z tytułu powstrzymywania się powoda od działalności konkurencyjnej po ustaniu stosunku pracy, pozwany nie wypłaca dobrowolnie odszkodowania na rzecz powoda. Powód wystąpił no drogę sądową z roszczeniem o odszkodowanie w oparciu o umowę o zakazie konkurencji za okres 09.06.2016 – 30.11 .2016 r. i uzyskał nakaz zapłaty z dnia 31 października 2017r. wydany przez Sąd w sprawie o sygn. akt IV Np. 84/17. Należność została powodowi zapłacona przez pozwanego. Powód uzyskał informację, iż na skutek zaniechania wypłacania

odszkodowania przez byłego pracodawcę, jest on zwolniony z obowiązku powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej. W październiku 2017r. powód nawiązał stosunek pracy z (...) Sp. z o. o. z/s w K..

Pełnomocnik pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów na rzecz pozwanego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, iż powód sam przyznaje w pozwie, że od października 2016 roku wykonuje działalność konkurencyjną wobec działalności pozwanego. Niewywiązywanie się przez pracodawcę z obowiązku wypłaty odszkodowania za powstrzymywanie się byłego pracownika od działalności konkurencyjnej jedynie zwalnia pracownika od powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej, ale nie powoduje rozwiązania umowy o zakazie konkurencji i wynikającego z niej obowiązku odszkodowawczego. Wbrew twierdzeniom strony powodowej nie oznacza to jednak, że brak wypłaty odszkodowania przez pracodawcę w terminie umożliwia byłemu pracownikowi jednocześnie wykonywanie działalności konkurencyjnej i pobieranie odszkodowania. Takie rozwiązanie klóciłoby się w sposób oczywisty z sensem instytucji wskazanej w art. 101² k.p.

Sąd ustalił co następuje:

Powód M. C. był zatrudniony w pozwanego A. A. w firmie (...) w C. na stanowisku handlowca w okresie od 2 listopada 2009 r. do 8 czerwca 2016 r. i zajmował się sprzedażą podnośników koszowych i części zamiennych, w tym stalowych lin do dźwigów ciesielsko-dekarskich i przez jakiś czas sprzedażą wciągarek linowych.

(bezsporne).

5 stycznia 2013r. powód zawarł z pozwanym dodatkowo umowę o zakazie konkurencji, zachowaniu tajemnicy i lojalności pracownika, o korzystaniu ze sprzętu i wyposażenia pracodawcy, o własności intelektualnej, obowiązująca również przez 24 miesiące po ustaniu stosunku pracy.

(dowód: umowa o zakazie konkurencji k.16-18).

Powód złożył pracodawcy wniosek o rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron z dniem 8.06.2016 r. na co pracodawca wyraził zgodę.

(dowód: rozwiązanie umowy o pracę na mocy porozumienia stron k.13).

Powód po rozwiązaniu umowy o pracę z pozwanym od 20 października 2016 r. podjął pracę w (...) Sp. z o. o. z/s w K. na stanowisku doradcy techniczno-handlowego.

(dowód: k.30-31a).

Obecny pracodawca powoda zajmuje się sprzedażą wciągarek linowych a pozwany przez jakiś czas również zajmował się sprzedażą takich wciągarek, klienci pozwanego mogą być klientami powoda u obecnego pracodawcy.

(bezsporne).

Powód 4.07.2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 9.977,50 zł tytułem odszkodowania za powstrzymywanie się od działalności konkurencyjnej.

(dowód: k.10-11).

Pozwany nie wypłacał powodowi odszkodowania z tytułu powstrzymywania się powoda od działalności konkurencyjnej po ustaniu stosunku pracy.

(bezsporne).

Powód wystąpił no drogę sądową z roszczeniem o odszkodowanie w oparciu o umowę o zakazie konkurencji za okres 09.06.2016 – 30.11.2016 r. i uzyskał nakaz zapłaty z dnia 31 października 2017r. wydany przez Sąd Rejonowy w Człuchowie w sprawie o sygn. akt IV Np. 84/17 na kwotę 4 400,33 zł wraz z odsetkami za okres od 9.06.2016 r. do 30.11.2016 r. Należność została powodowi zapłacona przez pozwanego.

(bezsporne).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W czasie trwania umowy o pracę strony mogą zawrzeć umowę o zakazie konkurencji pracownika z pracodawcą, której konsekwencje wywierać będą skutki prawne dopiero po zakończeniu stosunku pracy z danym pracodawcą (art. 101² k.p.).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż pracownik ma obowiązek wykonać umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy z należytą starannością (art. 355 § 1 KC), która obejmuje także obowiązek sprawdzenia, jaki jest zakres działalności (np. gospodarczej) nowego pracodawcy i czy zakres ten nie pokrywa się z zakresem działalności dotychczasowego pracodawcy. Pracownik nie może bronić się zarzutem, że nie był mu znany zakres działalności dotychczasowego i nowego pracodawcy, chyba że mimo dołożenia należytej staranności nie był w stanie tych okoliczności ustalić bez możliwości przypisania mu zaniedbań (art. 471 KC). Przy ustalaniu, czy pracownik podjął działalność konkurencyjną w związku z zatrudnieniem u nowego pracodawcy, decydujące znaczenie ma treść umowy o zakazie konkurencji (art. 101[2] § 1 KP w związku z art. 101[1] § 1 KP i art. 65 § 1 KC). Jeżeli umowa nie przewiduje zakazu podejmowania działalności na określonym w niej (takim samym lub podobnym) stanowisku pracy (z takim samym lub podobnym zakresem obowiązków), lecz przewiduje ogólny zakaz podejmowania zatrudnienia na rzecz podmiotu prowadzącego działalność konkurencyjną w stosunku do dotychczasowego pracodawcy, to należy przyjąć, że zakaz obejmuje zatrudnienie na każdym stanowisku w tym podmiocie konkurencyjnym (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2011-03-15, I PK 224/10).

Należy zgodzić się też z poglądem Sądu Najwyższego, że działalnością konkurencyjną dla konkretnego stosunku zobowiązaniowego łączącego pracownika i pracodawcę, może być sformułowana w umowie o zakazie konkurencji w sposób pozostawiony swobodnej decyzji samych stron (ich zgodnemu zamiarowi i celowi zawartej przez nie umowy - art. 65 § 2 KC, nastawionej przede wszystkim na ochronę interesów pracodawcy), w oderwaniu od obiektywnych kryteriów ustalenia istnienia stosunku konkurencji, przewidzianych w prawie stanowionym. Brak jest przekonujących argumentów, które miałyby przemawiać za stanowiskiem, że w związku z brakiem w art. 101¹ § 1 KP definicji działalności konkurencyjnej do ustalenia, czy określona działalność ma charakter konkurencyjny, stosowane powinny być definicje działalności konkurencyjnej z innych dziedzin prawa, a w szczególności definicja zawarta w art. 4 pkt 11 w związku z art. 4 pkt 9 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zm.). Ustawa ta zawiera przede wszystkim regulacje o charakterze publicznoprawnym dotyczące ochrony konkurencji oraz ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Nie jest to część prawa pracy (vide: Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2010-06-23, II PK 374/09).

W rozpoznawanej sprawie bezsporne było, iż strony łączyła umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy oraz, iż powód po rozwiązaniu umowy o pracę z pozwaną spółką za porozumieniem stron w październiku 2016 r. podjął pracę w (...) Sp. z o. o. z/s w K. na stanowisku doradcy techniczno-handlowego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, iż za działalność konkurencyjną uznaje się aktywność, która przejawia się w tym samym (bądź w takim samym) zakresie przedmiotowym i skierowana jest do tego samego grona odbiorców oraz pokrywa się (nawet częściowo) z obszarem działalności podstawowej lub pobocznej pracodawcy.

Zatem w rozpoznawanej sprawie istotne było ustalenie czy działalność pozwanego choćby częściowo pokrywa się z działalnością obecnego pracodawcy powoda i czy zatrudnienie powoda na stanowisku doradcy techniczno-handlowego wchodzi w zakres konkurencji z przedmiotem działalności strony pozwanej.

Powód w toku procesu przyznał, iż zarówno (...) Sp. z o. o. z/s w K., w której obecnie pracuje jak i firma pozwanego W. zajmują się sprzedażą wciągarek linowych oraz części zamiennych, w tym lin stalowych do dźwigów. Powód wyjaśnił, że u obecnego pracodawcy zajmuje się doradztwem technicznym dotyczącym podwieszania, zawieszania ładunków i osprzętu linowego. Powód przyznał też fakt, iż klienci pozwanego mogą być jego obecnymi klientami. Powyższy fakt potwierdza również wizytówka powoda z obecnie zatrudniającej go spółki.

Bezsporne jest, iż do obowiązków powoda w pozwanej firmie i u obecnego pracodawcy należą kontakty handlowe i doradztwo.

W ocenie sądu powyższe wskazuje, iż zarówno (...) Sp. z o. o. z/s w K. prowadzi względem firmy pozwanego działalność konkurencyjną w rozumieniu przepisu art. 101¹ i 101² k.p.

Niewypłacanie przez pracodawcę odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej powoduje, że zakaz konkurencji przestaje obowiązywać (art. 101² § 2 k.p.).

W przypadku niewywiązywania się pracodawcy z wypłaty odszkodowania po zwolnieniu z zakazu, pracownik zachowuje roszczenie o odszkodowanie, gdyż niewykonanie zobowiązania z umowy wzajemnej nie prowadzi do wygaśnięcia zobowiązania (art. 487 KC - 497 KC). Pracownik zwolniony z zakazu konkurencji staje przed wyborem jednej z dwóch możliwości. Jeśli dalej będzie powstrzymywał się od działalności konkurencyjnej, wykonując w ten sposób własne zobowiązanie umowne, to ma prawo do żądania odszkodowania, gdyż odszkodowanie przysługuje z mocy ustawy przez cały czas obowiązywania umowy z tytułu zachowania obiektywnie zgodnego z treścią zakazu konkurencji. Jeśli zaś pracownik zwolniony z zakazu **podejmuje działalność konkurencyjną, to traci wierzycelność z tytułu zobowiązania wzajemnego - art. 487 § 2 KC** (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II PK 118/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 349).

Sytuacją powodującą ustanie obowiązywania zakazu konkurencji jest więc „niewywiązywanie się pracodawcy z obowiązku wypłaty odszkodowania”, wówczas były pracownik ma prawo wyboru między podjęciem działalności dotąd zakazanej i utratą prawa do odszkodowania a dochodzeniem zapłaty odszkodowania i niepodejmowaniem działalności objętej zakazem.

Zatem powód podejmując pracę w (...) Sp. z o. o. z/s w (...).10.2016 r. dogał wyboru pracy w firmie konkurencyjnej, co skutkowało utratą prawa do dalszego odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej.

Roszczenie powoda o odszkodowanie z tytułu umowy o zakazie konkurencji za okres od 1.12.2016 r. do 31.12.2017 r. jest niezasadne.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 101² § 1 i 3 k.p. a contrario oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w oparciu o § 2 pkt. 4 w zw. § 9 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.).